

מסכת בכורות

פרק ד משנה ו

הנוטל שֶׁכָּרוּ לְדוֹן, דִּינָיו בְּטָלִים. לְהַעֲיֵד, יַעֲדוּתָיו בְּטָלִין.
לְהִזּוֹת וּלְקַדֵּשׁ, מִיָּמָיו מִי מַעֲרָה וְאַפְרוֹ אַפֵּר מְקַלָּה. אִם הָיָה
כֹּהֵן וְטַמְאָהוּ מִתְרוֹמְתּוֹ, מֵאֲכִילוֹ וּמִשְׁקוֹ וְסָכוּ. וְאִם הָיָה זָקֵן,
מְרַכִּיבּוֹ עַל הַתְּמוֹר. וְנוֹתֵן לוֹ שֶׁכָּרוּ כַּפּוּעֵל: